ATILIM

Kurucusu: İ.Bilen — Yıl 11, sayı 13 (133)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı — 1 Ağustos 1984

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

İş için ekmek için, pahalılığa karşı savaşanlar! Demokrasi için savaşanlar! Gücünüzü birleştirin, sesinizi yükseltin!

Hükümet, büyük kapitalistlerle el ele işçilere karşı yeni bir saldırıya geçti. Kıdem tazminatı hakkı ortadan kaldırılmak isteniyor. İşçiler seslerini yükseltiyorlar:

Kıdem tazminatından elinizi çekin!

Türk-İş yöneticileri kendilerini, "durun, bekleyin, hükümetle görüşüp, sorunlarınızı ileteceğiz, çözmeye çalışacağız" yollu sözlerle oyalamaya çalışırken, işçiler, el ele vermiş hükümet ile büyük kapitalistlerin yeni bir saldırısı ile karşılaştılar. TİSK'in somut istekleri doğrultusunda hazırlanan yeni bir yasa tasarısıyla Özal hükümeti, işçilerin kıdem tazminatı hakkını fiilen ortadan kaldırmaya hazırlanmaktadır. Çıkacak yeni yasayla:

- Patronlar ihbar ve kıdem tazminatı ödemeksizin istedikleri gibi işçi çıkarma olanağını elde edeceklerdir. Kıdem tazminatını yalnızca emeklilik hakkı elde etmiş işçiler alabilecek, bunun dışında işten çıkarılacak işçiler tıpkı 17. maddeye göre çıkarılıyormuş gibi hiçbir tazminat alamayacaklardır.
- Bu yasanın çıkmasıyla gerek özel sektörde gerekse devlet sektöründe yüzbinlerce işçi işten çıkarılacak, yerlerine daha az sayıda ve asgari ücretten yeni işçi alınacak, böylece İMF'nin de isteklerine uygun olarak, işçi sınıfının genel ücret düzeyi önemli bir ölçüde aşağıya çekilmiş olacaktır. Yeni yasayla egemen güçler ekonomik bunalımın tüm yükünü işçilerin sırtına bindirmede ve bunalıma rağmen kendi kârlarını arttırmada etkili bir araca kavuşmuş olacaklardır.
- Yeni yasayla ayrıca, yalnız çıplak ücret üzerinden hesaplanma ilkesi getirilerek, kıdem tazminatının miktarı da azaltılmak istenmektedir.
- İşçilerin kıdem tazminatlarını patronlardan değil de, kurulacak bir fondan almaları uygulaması getirilerek, kapitalistlerin yükümlülükleri büyük ölçüde devletin sırtına yüklenmek istenmektedir. Böylece kapitalistler, işçileri, kendi kasalarından ödeme yapmayacakları için kolaylıkla işten çıkarabileceklerdir. Kaldı ki, SSK'ya olan prim borçları yıl yıl artarak, bugün 83 milyarı bulan patronların, kıdem tazminat fonuna düzenli ödeme yapmayacağı açıktır.
- Ayrıca hükümetle içli-dışlı holdingler fonda toplanacak kaynakları düşük faizli kredi olarak kullanmayı da planlamaktadırlar.

İşçiler için bir tür iş güvencesi olan kıdem tazminatının yeni yasayla büyük ölçüde ortadan kaldırılması girişimi, TKP MK Genel Sekreteri Kutlu yoldaşın, 25 Mart yerel seçimlerinden sonra yaptığı, "Evren-Özal ikilisi asıl şimdi en amansız saldırıya hazırlanıyor" uyarısının ne denli yerinde olduğunun bir göstergesidir.

Bu, şu ya da bu kazanılmış hakkın

Arkası 7. sayfada

Sıradan faşizm

Bugün halkın eli-kolu bağlanmış, demokrat basın susturulmuş, ilerici güçler ağır baskılar altına alınmışken, memleketi yönetenlerin durumu nedir?

ANAP içinde yuvalanmış eşek arıları, emekçinin balının başında, birbirlerini sokmaya başlamışlardır. Birbirlerini suistimalle suçlayan Ulusu, Kafaoğlu ve Özal karşılıklı, seviyesiz bir ağız dalaşı içindedir. Evren, sık sık cuntacılar arasında hiçbir sorun olmadığına ilişkin açıklamalar yapmak, "arkadaşları"nın hiçbir rüşvet vb. işine bulaşmadığını öne sürmek zorunda kalmaktadır. Evren öteyandan Özal'a, "milletvekili maaşlarını çok artırdın" derken, Özal Evren'e, "ya genelkurmay başkanının maaşı ne kadar" diye sormaktadır. Her bakanın, her generalin elinin altında, bir diğeri hakkındaki "sır" ları içeren şantaj dosyaları hazır beklemektedir.

Politik yaşamın istikrarlı olduğu bir ülkede hiç böyle şeyler olur mu? Her biri sömürü ve yağmadan daha çok pay, ekonomi ve devletin yönetimi üzerinde daha çok söz hakkı isteyen bu çevreler kendi aralarındaki sorunları alışılmış yöntemlerle çözebilseler, hiç sürtüşmeler böyle açığa vurur mu?

Bunlar, bu rezil sahneler bu zorbalık rejimi için olağandır. Ekonomik bunalım derinleşerek sürmektedir. Evren-Özal ikilisinin attıkları her yeni adım, yeni sorunlar doğurmaktadır. Halk mevcut gidişi onaylamamakta, değişim istemektedir. İşbirlikçi oligarşi halkı uzun süre oyalayacak, beklemeye sevkedecek bir politik çözüm sağlayamamıştır. Şimdi büyük burjuvazinin sıralarında bile Özal hükümetinin bu yılın sonunu görüp görmeyeceği tartışılmaktadır.

O nedenle, demokrasi güçleri birleş-

Arkası 7. sayfada

Gerçekleri dile getirenleri halk destekleyecektir

56 aydının yargılanmasına 15 Ağustos'da Ankara'da askeri mahkemede başlanacak. Diktatör Evren'in buyruğuyla açılan dava, daha şimdiden bir hukuk skandalına dönüşmüştür. Dilekçe vermenin suç sayıldığı bir ülkede hâlâ demokrasi olduğunu öne sürenlerin (bunlar biryandan da anayasayı değiştirerek-yaparken nasılsa unuttukları- toplu dilekçe verme hakkını da bu kirli belgeden çıkarmak istiyorlar), maskeleri iyice düşmüştür. Evren, demokrasi isteyen aydınlara kaba-saba saldırmış, ama fabrikalarda işçiler, üniversitelerde gençler, en ücra kasabalara kadar öğretmen ve avukatlar, geniş çevreler aydınlarımıza desteklerini bildirmiş, onları yüreklendirmişlerdir. Yurtdışında, 2000'i aşkın dünyaca ünlü politika ve toplum adamı ortaklaşa imzaladıkları bir belge ile Evren diktatörlüğünü protesto etmişlerdir. TKP, öteki sol partiler, SODEP, ayrı ayrı, aydınların birlikte dile getirdikleri istemleri desteklediklerini açıklamışlardır. Diktatör Evren, açtırdığı davayla, şimdi tüm halkın ve dünya kamuoyunun karşısında yapayalnızdır.

Militarist generaller o nedenle şimdi 56 aydının yargılanmasına karşı daha büyük tepkilerin oluşmasını önlemek için her yola başvuruyorlar. Bir bölüm "sanık"ın sorgusu, bunlar mahkeme salonuna getirilmeden yapılıyor. Basına sıkı sansür uygulanıyor. Gazete ve dergilere bu konuda ne yazmaları gerektiği telefonla dikte ettiriliyor. Yurtsever aydınların, dilekçelerinde belirttikleri görüşleri mahkeme salonunda daha gür haykırmalarından, diktatörlüğün yüzüne bir şamar daha indirmelerinden korkuluyor. Diktatörler, gerçekleri dile getirenlerden, bunlar kim olursa olsun, korkarlar.

Ülke içinde ve dışında çok geniş çevrelerin aydınların demokrasi bildirisine destek vermesi ile, Amerikancı, gerici çevrelerin antikomünist çabaları da boşa çıktı. Örneğin, aşırı Amerikancı Yeni Forum adlı derginin, Ergun Göze gibi faşist ihbarcıların 1400 aydının çıkışını, her türlü yalan ve çarpıtmaya başvurarak TKP ile bağlı gibi gösterme çabaları sonuçsuz kaldı. Bu tür saldırılara hedef olma endişesiyle bildiriye imza atmaktan çekinen çevreler, ya da aydın hareketinin kendi-

Arkası 7. sayfada

PARTİ YAŞAMI

Atılım'ı yığınlara götürmenin bir yolu

●Ali EKBER – İSTANBUL

Partimizin merkez organı Atılım örgütlerimizin genel propaganda çalışmalarına yön verdiği gibi, bu çalışmaların en temel aracıdır. Bizler, yığınlar içinde çalışan komünistler olarak Atılım'ı günlük çalışmamızda daha etkin biçimde nasıl kullanabiliriz diye düşündük. Bunun birçok yolu var. Birini şöyle anlatmak istiyorum. Fabrikada çalışan yoldaşımız, yayın dağıtımında görev alan bir sempatizanla Atılım'ın dağıtımı için plan yapmalıdır. Bu plan, elden vereceğimiz işçi arkadaşlar kadar, Atılım'ı gizlice, kimin yolladığı belli olmadan eline ulaştıracağımız işçileri de içermelidir. Bu işçi arkadaşları sempatizanlar arasından seçmeye gerek yoktur. Yayınımız yeni yeni işçilere ulaşmalıdır. Bunun için, faşist ya da polis olmayan her işçiyi seçebiliriz. Bu işçilerle aramızda dolaylı, dolaysız sıradan bir diyalog olması yeterlidir. Biz, bir sempatizan arkadaşla birlikte böyle 7 kişi belirleyebildik. Atılım'ın her sayısını düzenli olarak bunlara ileteceğiz. Her birine iletmek için ayrı bir yol düşündük. Bir yandan da bu işçi arkadaşlarla günlük diyaloglarımızı geliştirmeye çalışıyoruz. Atılım'ın ele aldığı konuları günlük sohbetlere katıyoruz. Böylece, onun Atılım'ı okuyup okumadığını denetlemeye çalışıyoruz. İşçilerin önceden üstünde fikir sahibi olmadığı konularda Atılım'ın düşüncelerinden etkilenecekleri açıktır. Arkadaş, olumlu ya

Arkası 7. sayfada

Daha iyi bir dağıtım için

●Halil KARLIDAĞ – B.AVRUPA

Parti örgütlerimize çeki-düzen verdik. Planlı, programlı, amaca yönelik çalışmaya başladık.

Plan ve programların hayatın gerçekleriyle hep çakışmadığını biliyoruz. O yüzden prensip olarak önümüze üstesinden gelemeyeceğimiz, nesnel durumla çelişen hedefler koymuyoruz. Ama karar alıp hedeflediğimiz her sorunu çözmemiz gerektiğine inanıyoruz. Bu anlamda birbirimizden hesap soruyoruz. Hesap veriyoruz.

Parti örgütleri etrafında aktif sempatizanlardan oluşan yeni örgütlenmeler oluşturduk. Bunlar bir partili, iki ya da üç partisizden oluşan çalışma gruplarıdır. Bunların kimisi işliyor, verimli oluyor, Kimisi henüz yalpalıyor. Ama rayına girecekler.

Atılım dağıtım ağını oluşturduk. 1 ay öncesine kadar ilmiz ve çevresinde 110 Atılım dağıtılıyordu. Bunlar partili yoldaşlar da dahil herkese postayla gönderiliyordu. Gökten mi gidiyordu? Kimse bilmiyordu. Atılım eline geçen her insanın onu okuyup okumadığını, aldığında TKP'ye küfür mü ettiğini ya da sempati mi duyduğunu biz de bilmiyorduk.

Parti örgütlerimiz vardı.Çevremizde Atılım'ı gönüllü olarak dağıtabilecek, ona bağış verebilecek aktif sempatizanlar vardı. Tek eksik, bunları örgütlemek, yönlendirmekti.

Şu anda postayla gönderdiğimizden daha çok, 120 Atılım'ı tek tek elden veriyoruz.

Evet! Atılım'ın 15 günde bir çıkmasıyla birlikte, sorunu kalıcı olarak çözdük diyebiliriz. Bugün ilimizde, çevremizde partili yoldaşlarla birlikte çok sayıda partisiz, sempatizan Atılım dağıtıcısıdır. İçlerinde, inançlı, kararlı, yetenekli olanlar var. Bunlar partisiz oldukları halde komünistlerle aynı amaca, sosyalizme, halkın ve işçi sınıfının haklı davasına hizmet etmenin onurunu taşıyorlar. Atılım şimdi aynı zamanda kollektif bir örgütlenme, ajitasyon ve propaganda aracıdır. Onun bu işlevini en iyi biçimde yerine getirebilmesi için önümüze yeni hedefler koyduk. Daha fazla okuyucu bulma, daha çok yazı yazma, daha büyük, daha yüksek dayanışma.

Elbetteki bütün işlerin üstesinden gelme süreç sorunudur. Hayatın gerçek pratiği, bizzat parti örgütlerinin canlılığı, çözülen sorunların yerine yenilerini doğuruyor, dayatıyor. Bu anlamda biz komünistler iradeci değiliz. Ama biz, komünistlerin hayatı, hareketi hızlandırdığını da biliyoruz. O halde, bütün enerjimizi, becerimizi, bilgi ve yeteneklerimizi sonuna kadar kullanmalıyız. Kullanacağız. Partimize söz veriyoruz.

■

"Zor zanaat"

●Nefer ADAYI – ATİNA

1,5 yıldır Yunanistan'da göçmenlik yaşamı sürdüren, işçi sınıfı hareketinin bir sempatizanıyım. "Muhacirlik zor zanaat" demiş büyük ozan ve bunu da yerine getirmiş. Peki, ben ayakta kalmayı nasıl başarabilirim? Bunun yanıtını bulmak için çok düşündüm, araştırdım, benden yaşlı dostları, Yunanlı komünistleri dinledim. Kendimce şu saptamaları yapıp, görev olarak önüme koydum:

- Mutlaka örgütsel yapılanma içinde yer almalı, büyük-küçük, az-çok iş ayrımı yapmaksızın örgütsel çalışmaya aktif olarak katılmalıyım. Yükün ucundan tutmakla değil, altına girerek omuz vermeliyim.
- Benim gibi göçmen olan Türkiyeli ilericiler arasında sıkı bir dostluk ve savaş arkadaşlığı kurulması için çalışmalıyım.
- Bulunduğum ülkedeki komünist ve işçi hareketini yakından takip etmeli, deneyimlerinden dersler çıkarmalıyım. Katılabileceğim yere kadar eylemlerinde örgütlü bir şekilde yer almalıyım.
- Türkiye'de süren mücadeleyi, oradaki ruh ve canlılıkta, en azından ona yakın bir derecede yakından izlemeli ve buraya yansıtmak için yapabileceklerimi yapmalıyım.Türkiye demokrasi güçleri ile dayanışma etkinliklerinin tümüne aktif olarak katılmalıyım.
- Üretimden kopmamalı,üretimin içinde olmalı ve daha önce bir mesleğim olmaması nedeniyle olanaklar ölçüsünde mutlaka çalışıp bir meslek öğrenmeliyim.
- Aramızda kültür, ahlak, gelenek ve yaşam farklılıkları olsa da, buradaki toplumsal yaşama uyum göstermek için bana düşenleri yerine getirmeliyim.
- Geçmişten dersler çıkarmayı, atılganlığımı yitirmeden sivriliklerimi törpülemeyi, eksikliklerimi gidermeyi, kendimi yeniden ve bir üst düzeyde yenilemeyi bilmeliyim. İdeolojik formasyonumu yükseltmek için kendi elimde olan tüm çabayı göstermeliyim.
- Yaşamımı örgütlemeliyim. Olanaklar ölçüsünde programlı yaşamalı, çalışmalı, dil öğrenmeli, sistemli bir şekilde spor yapmalıyım. Boş zamanlarımı bir müzik aleti çalmasını öğrenmeye ya da satranç gibi bir uğraşa ayırmalıyım.

Bunlar ilk bakışta çok uzun erimli ya da kağıt üzerinde kalabilecek hedefler olarak görülebilir. Ama inanın, bugün bir işte de çalışmama karşın, çok kısa bir sürede bunların büyük bir kısmını uygulamaya geçtim. Ve biliyorum ki, bunları başarabildiğim ölçüde politik göçmenlik yaşamımı dimdik bitireceğim ve "haydi" denildiğinde bir adım bile geride kalmayacağım.

Komünist

YARIŞMA

daha çok haber... daha çok yazı... parti basınını güçlendir...

- "Komünist Yarışma başlayalı,gazetemizi elime ilk alır almaz okuduğum,muhabirlerimizin yazdıkları oluyor." **Feride Yamaç**
- "Günüllü Muhabirlik görevi,özünde,günlük devrimci uğraşlarımız,parti çalışmalarımızdan ayrı değildir". - **Atak Olgun**
- "Sizinle aramızda hiçbir aşama olmadan bir dost,arkadaş,yoldaş gibi yazışabilmekten ayrıca bir onur duyuyorum." -**Serdar Tokay**
- "Yarışmayı duyalı çok oldu ama, yazı yazma fırsatını ancak şimdi bulabildim. Yazım yayınlansın yayınlanmasın, bu önemli değil. Ben bundan sonra da hep yazacağım." - **Gani Yumrutepe**

Nikaragua devriminin 5.yılı

●Ahmet ALAN

1979'dan bu yana her yıl, Temmuz ayının 23'ünde saat 11'de, Nikaragua'nın tüm fabrikalarında ve tarlalarında üretime ara verilir,trafik akışı durur. 1959 Temmuzunun 23'ünde, Somoza diktatörlüğüne karşı girişilen ilk başkaldırı bir dakikalık saygı duruşuyla anılır. O gün, Leon kenti öğrencileri,özgürlük, adalet ve demokrasi istemleriyle sokaklara dökülmüştü. Birçoğu Somoza'nın Ulusal muhafızları tarafından katledildi. Ama bu, iki yıl sonra, 1961 yılının yine Temmuz ayında, Nikaragua halkını kurtuluşa götürecek silahlı hareketi örgütleyen Sandinist Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin kurulmasını önleyemedi.

1909, 1912 ve 1927 yıllarında, ikiyüz bin Nikaragualının yaşamına malolan üç dolaysız ABD müdahalesi yaşayan Nikaragua halkı, 1933'te "Özgür Halkın Generali" Augusto Cesar Sandino öncülüğünde "Yanki"leri ülkeden kovmasını bilmişti. Ancak, kısa bir süre sonra ABD elçiliği, ülkeyi yarım yüzyıla yakın bir süre pençesinin altında inletecek, Amerika'nın bir yarısömürgesi haline getirecek Somoza ile el ele, bir komplo kurarak Sandino'yu katletti.

Ama tarih, özgürlük savaşçılarının tutuşturduğu meşalenin sönmediğini bir kez daha gösterdi. 19 Temmuz 1979'da, beş bin savaşçı, onun adını taşıyan Sandinist Cephe'nin kırmızı-siyah bayrağını tüm burçlara dikerken, kanlı diktatör Somoza başdestekçisi ABD'ne doğru kaçıyordu. 20 yıllık kurtuluş savaşı sırasında, elini yüzde 90'ı 20 yaşın altında 50.000 insanın kanına boyayan Somoza, kaçarken ardında boş bir devlet kasası ve 1 milyar 600 milyon dolarlık dış borç bıraktı. 2,5 milyonluk Nikaragua'da 800.000 kişi evsizdi. Her iki kişiden birinin işi yoktu.

Bu durum karşısında,demokratik hükümet köklü politik, ekonomik ve toplumsal reformlara girişti. Bankalar ve madenler millileştirildi. Somoza ve çetesinin beşyüzbin hektarlık toprağı yeni kurulan köylü kooperatiflerinin ve devlet çiftliklerinin kullanımına verildi. Karşıdevrimcilerin kaçarken arkada bıraktıkları 180 fabrika ve ticari işletme, 400 lüks malikane ve villa halkın malı haline geldi. Demokratik hükümet, tüm yurttaşlara yasalar önünde eşitlik tanıdı, ırksal, toplumsal,ulusal, dini ya da politik herhangi bir ayırımı yasakladı.

ABD emperyalizmi, karşı saldırıya geçmekte gecikmedi. Somoza'ya karşı olan ulusal burjuvazi temsilcileri ile Sandinistler arasında oluşturulan Birleşik Halk Hareketi (MPU)'ni sabote etmek için girişimlerde bulundu. Nisan 1981'den itibaren söz verilmiş tüm kredileri kesti. Nikaragua halkını açlığa mahkum etmek için, anlaşması bağlanmış,parası ödenmiş buğdayların teslim edilmesini durdurdu.

CİA, Honduras, El Salvador ve Guatemala'daki, ABD topraklarında Florida ve California'daki kamplarda yetiştirdiği karşıdevrimcileri, Somoza'nın Ulusal Muhafız artıklarını örgütleyip,silahlandırıp Nikaragua'nın üzerine saldı. Sandinist orduyla yüz yüze gelmeye çekinen bu paralı askerler, ücra köylerde okul ve kooperatifleri yakıp yıkmaya, köylüleri,öğretmen ve sağlık elemanlarını öldürmeye başladılar. Ekonomik sabotajlara, ABD'nin yardımıyla Nikaragua limanlarını mayınlamaya giriştiler. Yalnız 1983'te, Nikaragua halkının "kontras" adını verdiği bu karşıdevrimcilerden 1800'ü imha edildi,ama devriminin şafağını henüz görmüş 300 sandinist de şehit düştü. ABD kaynaklı saldırıların sonucunda, ulusal ekonomi yalnızca 1983'te 128 milyon dolar kayba uğradı. Bu aynı yıl Nikaragua'nın tüm dışsatımdan beklediği gelirin dörtte birine eşittir.

Bütün bunlar olurken, emperyalizm içerde de yeni bağlaşıklar arıyordu. Burjuvazinin bir kısmı emperyalizmle gizli bir işbirliği içinde, devrim sürecinin ilerlemesinin karşısına dikilmeye başladı. Bu arada Katolik kilisesi, halk kilisesi ve burjuva kilisesi olarak ikiye ayrıldı. Burjuvazi, halkın dinsel inançlarını kendi politik çıkarları doğrultusunda kullanmayı denemeye girişti.

Ancak, Sandinist hükümet Nikaragua halkının gerçek çıkarları doğrultusunda yürümeyi sürdürdü. Ekonomik sabotajlara rağmen, 1983'te, Nikaragua ekonomisi, Latin Amerika'daki en yüksek oran olan yüzde 5,1'lik bir büyüme gösterdi. 10 bin öğretmenle sürdürülen kampanyalarla okuma-yazma bilmeyenlerin oranı yüzde 54'ten, yüzde 12'ye düşürüldü. Hedef 95.000 iken, 112.000 yeni işyeri açıldı. 2 000 yeni sağlık merkezi açıldı.

Ulusal kurtuluş savaşıyla toplumsal kurtuluş savaşını birleştirme yolundan yürüyen Nikaragua halkı, bu haklı savaşında yalnız değildir. En başta sosyalist ülkelerin aktif,somut dayanışması, güçlü politik desteği, tüm ilerici insanlık, emperyalizme karşı,barış ve toplumsal ilerlemeden yana olan tüm halklar Nikaragua halkının yanındadır. Son olarak geçtiğimiz Temmuz ayında Arjantin'in başkenti Buenos Aires'te gerçekleştirilen 13 Latin Amerika KP'si, Küba KP'sinin yanısıra Sandinist Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin de katıldığı,Latin Amerika Komünist ve İşçi Partileri toplantısı, Nikaragua halkı ile dayanışmasını dile getirdi.

Sosyalist ülkelerden, kapitalist ülkelerden gençlik temsilcileri, Nikaragua'ya giderek dayanışmalarını somut olarak gösteriyorlar. Karşıdevrimcilerin yaktıkları bölgelerde, okullar, sağlık ocakları kuruyorlar. Devrimin 5.yıldönümü nedeniyle yapılan mitingte, Sandinist Cephe Yöneticisi ve Hükümet Koordinatörü Daniel Ortega, Sandino'nun halkının büyük kurbanlar pahasına elde ettiği özgürlük ve egemenliğini koruyacağını belirtirken,sosyalist ülkelerin somut dayanışmasına, dünya üzerindeki tüm ilerici insanların moral dayanışmasına teşekkür etti.

Sınıfsal bağlaşıklar, savaşım yöntemleri, uluslararası politik ilişkiler ve devrim sürecinin ilerletilmesi açısından zengin bir deneyim sunan Nikaragua devrimi, beşinci yılında, Latin Amerika'da Küba'dan sonra devrimin ikinci bir yıldızı olarak gittikçe daha güçlü ışık saçıyor. Adı, yerlilerin dilinde "yiğit halk" anlamına gelen sözcüklerden oluşan bu ülkenin halkı,bu ada layık olduğunu göstermeye kararlıdır. Nikaragua'da tüm sokaklarda görülen "Ölü ya da diri, ama dizler üzerinde, asla!" belgileri bunun bir ifadesidir. Nikaragua halkı, Amerikan emperyalizmi önünde diz çökmeyecek, devrimini, kazanımlarını koruyarak ilerletecektir.

Yeni bir tehlike

"Uzay savaşının kaderi Türkiye'nin elinde!" Amerikan yanlısı Hürriyet gazetesinin bu başlık altında verdiği haberle, bir dizi yeni Pentagon planı kamuoyuna duyuruldu. Buna göre, "ABD'nin uzaya yerleştireceği silahlara yönelik Sovyet roketleri Türkiye'de kurulacak laser merkezlerinden imha edilecek"miş. Türkiye'ye bir kez daha Amerikan çıkarlarının "aslan bekçisi" rolünü veren bu planlar Hürriyet gazetesince, ülkemizin "dünyada artan önemi" gibi, göz boyayıcı, kamuoyunu şaşırtıcı biçimlerde tanıtılmaktadır. ABD'nin bu "üstün hizmetler"i karşılığında Türkiye'ye daha çok para, yardım vb. vereceği yollu propagandalarla, vatan topraklarının satılmasının "olumlu" yanları öne çıkarılmaktadır. Amerikancı yöntemlerle, Amerikancı bir kamuoyu oluşturulmak istenmektedir.

Sözkonusu olan yalnızca vatan topraklarının Amerikan emperyalistlerine satılması değildir. Washington'un silahlanma yarışını uzaya da yayma girişimlerine, dolayısıyla dünya çapında bir nükleer savaş hazırlıklarına ülkemizin alçakça araç edilmek istenmesidir. Uzaydaki Amerikan silahlarının güvenliğini sağlamak gibi bir göreve aday olmak isteyenler, bir nükleer savaş durumunda ülkemizin ne hale geleceğinin ise hiç sözünü etmemekte, bu gerçeği halktan özenle gizlemektedirler. "Ateş edene ateş ederler!" Bunu hiç unutmamak gerek.

Gizlenen yalnız ülkeyi bekleyen tehlikeler değil, aynı zamanda kendi halkını ve tüm dünya halklarını nükleer bir savaş tehlikesinden korumak için Sovyet hükümetinin gösterdiği aralıksız çabalardır. Sovyetler Birliği 29 Haziranda, ABD'ye uzayın silahlandırılmasının önlenmesi için bir anlaşma imzalamaya

Arkası 7. sayfada

Muhabirlerimiz bildiriyor...

Özgürce sendikalaşma

Nedim Korkmaz - İzmir

Kısılan tüm haklarımızı geri almak için savaşımı sürdürdüğümüz bu koşullarda, bir yandan da Türk-Metal'den kurtulmaya çalışıyoruz. Önümüze çıkarılan tüm engelleri aşmaya, 2,5 ayı aşan bir zamandan bu yana işyerimizde çoğunluğu bulunmasına karşın yetkisi hâlâ tanınmayan Otomobil-İş'e sahip çıkmaya kararlıyız. Yetkinin henüz onaylanmamasından yararlanarak baskı ve işten çıkarma tehditlerine başvuran patronun, bizi Türk-Metal'e geri döndürmeye gücü yetmeyecektir.

Yaşasın işçilerin sendikal mücadelesi!

Kahrolsun ABD emperyalizmi!

Ekmek, barış, özgürlük!

YUNANİSTAN'DA DAYANIŞMA

A.A.-D.A.-S.Ö- Yunanistan

Yunanistan'da,başta Yunanistan Komünist Partisi olmak üzere,demokrasi güçlerinin yürüttüğü Türkiye halkı ve demokrasi güçleriyle dayanışma hareketi,giderek artan bir yoğunluk kazanıyor. Gün geçmiyor ki, ülkenin bir ilinden, bir köşesinden dayanışma eylemi gerçekleştirildiği haberi gelmesin. Yığınsal mitingler, açık oturumlar,sokak gösterileri,imza toplama,bildiri dağıtma gibi değişik eylemler gerçekleştiriliyor. Bunlara paralel olarak ilerici,demokrat merkezi ve yerel basın, Türkiye'deki önemli gelişmelere düzenli yer veriyor.

Bu tür dayanışma eylemlerine bir kaç örnek verelim: Çeşitli politik görüşten kadınları çatısı altında toplayan Yunanistan Anneler Birliği-PEME, 3 Temmuz'da bir toplantı ve yürüyüşle Türkiye kadınları ile dayanışmasını dile getirdi. Yönetiminde komünistlerin bulunduğu Tavros belediyesi,her yıl düzenlemekte olduğu 4 günlük festivalin bir gününü Türkiye halkıyla dayanışma günü ilan etti ve bir gece düzenledi. Yine 8 Temmuz akşamı,Lavrion mülteci kampına 20 km. uzaklıktaki Kalivya kasabasında Türkiye ve Kıbrıs halklarıyla dayanışma gecesi yapıldı. Geceyi kasabanın kültür derneği düzenledi. Geceye katılan İGD,FKBDC,Dev-Sol,TKP-B, Alarızgari ve Birlik Yolu taraftarları adına ortak bir konuşma yapıldı.

Yunanistan komünist gençliği-KNE İlyopoli örgütü, 9 Temmuz'da cezaevlerinde direnen yurtsever tutuklular ve Türkiye gençliği ile dayanışma gecesi düzenledi. KNE'nin Kate Üniversitesi örgütü, üniversite çerçevesinde 20 gün süreyle yürüttüğü dayanışma kampanyasını, düzenlenen bir toplantı ile sonuçlandırdı. İGD temsilcisinin de konuştuğu toplantıda,yaklaşık 10 bin drahmi bağış toplandı.

Bilindiği gibi daha önce de, İGD,Birlik Yolu,Dev-Sol,TKP - B, TKSP sempatizanları , FKBDC ve THKO sempatizanları,Türkiye'deki baskıları protesto etmek ve cezaevlerinde direnenlerle dayanışmalarını dile getirmek için BM temsilciliği önünde sona eren 55 km.'lik bir yürüyüş gerçekleştirmişlerdi. Yürüyüş sürerken,eylembirliğine katılmayan kimi fırsatçı sol grupların BM temsilcilik binasını önceden işgal etmesi,yürüyüşün kamuoyunda yarattığı etkiye gölge düşüremedi.

Bütün bu gelişmeler,Hürriyet,Tercüman gibi Türkiye boyalı,holdingçi basınını çılgına çeviriyor. İşbirlikçi oligarşi,bu tapulu sayfalarında tüm kinini ,tüm pisliğini kusuyor. Yalan ve çarpıtmalarla Türkiye halkı ile Yunan halkı arasında düşmanlığı körüklemeye,dayanışma eylemlerini karalamaya çalışıyor.

Tüm bu dayanışma eylemlerinde gördüğümüz şu oldu: Türkiye ve Yunanistan halkları arasında hiç bir sorun yoktur. Tüm düşmanlığı körükleyen,cuntaları dayatan ABD emperyalizmidir,NATO-dur. Yine bu eylemler sırasında şunu gördük; Biz Türkiye ve Türkiye Kürdistanlı örgütler,ne kadar birlik içinde davranırsak,Yunan halkının gösterdiği dayanışma hareketi o denli güçleniyor.

DAYANIŞMA İÇİN

B.İnceoğlu-Bartın

Bartın Özel Tip Kapalı Cezaevinde, İstanbul cezaevlerindeki devrimcilerin açlık grevinde ölüme terkedilmelerini protesto etmek için, üç günlük açlık grevi yapıldı. Ölüm olayını duyan 500 kadar tutuklu, topluca üç günlük açlık grevi kararı aldı. Ayrıca ölüm orucuna girişen iki tutuklu da, açlık grevinin 14. gününde yaşamlarının tehlikeye girmesi üzerine yoğun bakıma alındılar.

12 Eylül'den hemen sonra yapılmış olan Bartın Özel Tip Kapalı Cezaevinde, ilerici tutuklular daha önceki direnişleriyle, faşistlerin ayrı koğuşlara alınmasını sağlamışlardı. Yine, tek tip elbise uygulamasının kalkması, yakınlarıyla mektuplaşmanın, kitap, gazete okumanın serbest bırakılması için yapılan direnişler de, hücre cezalarına ve ağır işkencelere karşın kırılamamış, amacına ulaşmıştı.

YOLU KAPATTILAR

Murat Koçak-İzmir

Karşıyaka'ya bağlı Gümüşpala semtinin Çamlık Mahallesinde, mahalle kadınları yola taşlarla barikat kurarak yolu kapattılar.

Haziran ayında meydana gelen olay şöyle gelişti: Bu gecekondu mahallesinde ana yol üzerinde bir mahalle çeşmesi vardı. Kadınlar yerel seçimlerde adaylardan, çeşmenin içeri alınarak daha kullanılır hale getirilmesini istediler. Daha sonra seçilen ANAP'lı belediye başkanı seçilirse bunu yapacağına söz verdi, hatta yanında getirdiği torbalarla pirinç ve giyeceği dağıttırdı. Seçimlerden sonra belediyenin bu konduya ilk hizmeti, bu çeşmeyi hepten kapatmak oldu. Durumu öğrenen mahalle kadınları, çeşmenin başına giderek, yolu taşlarla kapatıp oturmaya başladılar. İki araba dolusu polis gelerek kadınları itelemeye başladı. Kadınlar ise kalkmadılar ve belediye başkanının kendisinin gelmesini istediler. "Aşımızı pahalılatanları istiyoruz. Şimdi suyumuzu kesen o yalancı belediye başkanını istiyoruz" diye bağırdılar. Olay yarım saat kadar sürdü. Daha sonra kadınlar taşları yolun ortasında bırakarak çekip gittiler. Barikatı polis kendisi kaldırmak zorunda kaldı.

TKP'nin Sesi radyosuna,Atılım'a, TKP'nin sözlü ve yazılı tüm yayınlarına yazı ve haber gönderin, görüşlerinizi iletin. Yollayacağınız mektuplara gizli kalması gereken bilgileri kesinlikle yazmayın!

Yazışma adresimiz:

BOX 16 367 S 103 27
Stockholm - İSVEÇ

GORBON IŞIL'DA

Kaynak-İstanbul

İstanbul Levent'te kurulu Gorbon Işıl seramik fabrikasında, 12 Eylül'le birlikte işçilerin ücretlerini ödemede gecikmeler, sosyal hakların verilmemesi gibi uygulamalar başlamıştı. Fabrikanın personel müdürü emekli bir binbaşıdır. Her fırsatta işçilere askeri disiplini dayatmak istemektedir. İşçiler ilk günlerde boyun eğmişlerdi, ancak daha sonra birlik içinde davranmaya, karşı koymaya başladılar.

Fabrika işçileri, Mayıs ayının son haftasında personel müdürünün odasını bastılar. "Maaşlarımızı ödemezseniz fabrikayı terketmeyeceğiz. Çocuklarımız evde aç, bizden ekmek bekliyorlar" diyerek istemlerini dile getirdiler. "Önceleri paramız yok ödeme yapamayız" diyen patron sözcüsü, işçilerde bir gerileme olmadığını görünce ödeme yapmak zorunda kaldı. İki gün sonra ise, işçiler yemek boykotu başlatarak, toplu sözleşme farklarının ödenmesini istediler. Patronun sıkıyönetime şikayeti üzerine, iş dallanıp budaklandı ve bu kez sendika patronu mahkemeye verdi. Şimdi, işçiler, haklarını ancak birleşerek ve direnerek elde edeceklerini daha iyi görüyorlar.

Arapça eğitimi önerisi ve komünistlerin tutumu

Ahmet AKYÜZ

Şu son günlerde, ANAP'lı "Milli Eğitim" Bakanı, ansızın, orta öğrenimde Arapça eğitimi yapılması önerisinde bulundu. Bu eski MSP'li, yeni ANAP'lı bakana Arapça eğitim teklifi ilhamı nereden gelmiş olabilir?

Atatürkçü yazarlarımızın sert tepkilerini dile getiren yazılarına bakarak,Arapça eğitim önerisinin gerçek içyüzünü anlamaya çalışmak boşunadır. İyi niyetle kaleme alınan bu yazıların sahipleri, genellikle Türkçe'nin Arapça-Farsça sözcüklerden arındırılması davasının bayraktarıdırlar ve şimdi onların Arapça eğitimine tepkileri, 12 Eylül rejimi tarafından bu davaya indirilen darbenin etkisi altında biçimlenmiştir. Bu yazarlar Arap dili eğitimi ile arı dilin olduğu gibi, laikliğin de sinsice baltalanmak istediği kanısındadırlar.

Biz bu kaygıları elbette bir yana atmıyoruz ve içtenlikle Atatürkçü, yurtsever aydınlarımızın tepkilerine hak veriyoruz. Ama, soruna daha derinlemesine yaklaşmak gerekir.

Tüm tarihimiz,eğitim ve kültür yaşamımızda yabancı dil sorunu ile,tarihsel,somut sosyal-ekonomik-politik ortam arasında sıkı bir bağ olduğunu kanıtlamıştır. Bilimsel bir özetleme savı olmaksızın,bu tarihe kısa bir göz atalım.

Şu sıralar üzerinde yeniden fırtınalar koparılan Arapça,bilindiği gibi Osmanlı sarayında Farsça ile birlikte resmi kültür dili sayılmıştır. Sultanların,paşaların beylerin ve ulemanın dışında kalan halkın konuştuğu Türkçe'yi neredeyse boğup yok edecek olan bu Arapça-Farsça hayranlığı, elbette bu dilleri konuşan uluslara karşı Osmanlının sevgisinden kaynaklanmamıştır.Tam tersine,Osmanlı askersel-feodal sömürgeciliğinde,Arapçanın gözde olduğu dönem, Arap aleminin köleleştirildiği dönemdir.Arapça-Farsça karması Osmanlıca,büyük imparatorluğu ayakta tutmanın aracı olmuştur.

Osmanlı'nın kültür yaşamındaki sonraki dönem,imparatorluğun güçten düşmesi döneminde Fransızca dilinin yayıldığı dönemdir.Fransa'ya inanılmaz ayrıcalıklar tanıyan kapitülasyon politikası, Fransız sömürgeciliğinin Anadoluya ilgi duyması ile daha sonra yayılan Fransızca modası arasındaki paralellik de raslantı değildir. Bunu da,sonu Birinci Dünya Savaşı'na sürüklenmemize yol açan Alman emperyalizmine bağımlılık izlemiş,Almanca özellikle askersel eğitimde başlıca yabancı dil yerini almıştır.

Anadolu'da "Batılı kültürün" bu trajik yayılması, ulusal kurtuluş savaşı ile bir ölçüde durdu. Halkımızın ölüm kalım günlerinden hemen sonra,ulusal kültürün gelişme yolları açıldı. Ve elbette,bu bağımsızlık döneminde aydınlarımızın yeni Sovyet edebiyatına büyük bir ilgi duymaları,şu ya da bu Batı dilinden, Rusça'dan klasik edebiyat, demokratik kültür ürünlerinin halkımıza aktarılması hiç de rastlantı değildir.

Zamanla köprülerin altından çok sular aktı. İkinci Dünya Savaşı'nı izleyen ve giderek NATO'ya bağımlılığa yol açan dönemin "kültür" dili İngilizce,daha doğrusu Amerikanca oldu.

Amaçlanan nedir?

Bugün durum nedir? Arapça dil eğitimi teklifçileri hangi uluslararası ilişkilerin, hangi ekonomik çıkarların,politik amaçların savunucularıdır ve onların içyüzleri nedir? Bu sorulara yalnızca Marksist-Leninist analize dayanılarak eksiksiz bir yanıt verilebilir.

Elbette, Arapça, ülkemizde İslami inanışları politik eylemle birleştiren çevreler için başlıca ideolojik araçtır. Bu dil, İslama dayalı Arap ülkelerinde yaratılan kültüre açılan tek penceredir. O nedenle, İslami inanışları,ister salt gerici, anti-Kemalist, "Müslüman Kardeş"çi, antikomünist amaçla, isterse, belirli bir antiemperyalist, antisiyonist amaçla birleştirmiş olsun, İslamcı politika adamları, Arapça dil eğitiminin yasalaşmasını oybirliğiyle istemektedirler.

Diktatörlük altında cendereye alınan edebiyat ve kültür dünyamızda yıldızı oldukça parlayan Atilla İlhan ve benzerleri, Batılı snob bir davranışla "Selçuklu-Osmanlı sentezinden ulusal çağdaş kültür sentezi üretme" üzerine ne kadar dil döküp,Arapça eğitim yanlısı konuşurlarsa konuşsunlar,bu dava,İslamcı politika adamlarının kendilerine özgü davasıdır.

Ama,İslamcı var, "İslamcı" var.

Hükümetin Hacı bakanının ağzında, Arapça eğitimi önerisi, bu hükümetin ABD emperyalizminin dümen suyundaki dış politikasından,yerli ve yabancı tekellerin ekonomik çıkarlarından hiç de ayrı ele alınamaz. TKP, birçok kez bugünkü faşist rejimin Ortadoğu politikasını ele almış, "İslam ülkelerine açılma" sloganının altında,Türkiye'yi Ortadoğu'ya, NATO'nun, ABD'nin, İMF'nin bir "Truva atı" olarak sokma planının yattığını açığa vurmuştur. Böyle bir politikanın başlıca dayanakları bölgedeki en güçlü ordulardan birinin başındaki militarist generaller, Bechtel'lerin, vb.' lerin etekleri arasında Ortadoğu'da iş yapan, vurguncu yerli tekeller ise,bu politikanın kuzu postuna bürünmüş kurtları da, sahtekarca "İslam" bayrağı açan ANAP'lı hacı-hoca takımıdır. Bunlar,bir yandan Arap gericiliğiyle bağlaşıklık kurma,içerde ve dışarda buna dayanma, bir yandan da emperyalizme karşı bağımsızlıklarını savunan İslam ülkelerine Arap diliyle eğitilmiş İMF ajanlarını, NATO casuslarını sızdırma hevesi içindedirler. "Hem dinimiz İslam, hem de İslam ülkeleriyle ekonomik ilişkiden çıkarımız var" diyen bu çevreler, belli ki , Basra'da petrole el koymak isteyen zamanımızın papaz Pierre L'Hermite'i Reagan'ın Haçlı Seferi'ne Arapçayla katılmak niyetindedirler. Osmanlıların Arapça-Farsça "tedrisat" yaptığı feodal sömürgecilik çağına, bu "haçı koynunda saklı" ANAP'lı sahte "İslamcı"ların özlem duyması,hiç de şaşırtıcı değildir.

Evren-Özal ikilisinin Ortadoğu politikaları ile,Arapça eğitimi önerisi arasında böyle bir bağ kurmaksızın,yalnızca laikliği tehlike altında saymak,kanımıza göre, ANAP'lı bakanın ekmeğine yağ sürmektir. Çünkü bu öneriyle,elbette laik anlayışa karşı,ideolojik bir saldırının önkoşulları hazırlanmaktadır. Ama daha da önemlisi,adım adım bir ulusal demokratik diyaloga yönelen gerçek Atatürkçüler , anti-Siyonist İslamcılar ve komünistler arasında olası bir yakınlaşma, "Arapça tartışması" ile bozulmak istenmektedir.

Doğru tutum nedir?

Arapçanın "çağdışı" olduğunu öne süren Atatürkçü bir yazarla aynı fikirde değiliz. Bu dili yalnızca "molla"ların değil, Filistin kurtuluş savaşçılarının da kullandığını, Arapçayla yalnızca "çağdışı " hurafelerin değil, büyük edebiyat, bilim eserlerinin,antiemperyalist çağrıların,işçi bildirilerinin de kaleme alındığını unutan bir aydın,halkların diline de, bağımsızlığına da düşman olan emperyalistlerle,ırkçılarla,siyonistlerle ve faşistlerle savaşabilir mi? Böyle bir anlayışla, kuşkusuz,ANAP'lı bakanın milyonlarca insanı kandırmasına da engel olunamaz.

Bizim tutumumuz açıktır: Orta öğrenimde Arapça eğitimi yapılmasına komünistler ilke olarak karşı değillerdir. Ama biz böyle bir eğitimin yapılmasını, herşeyden önce, Türkiye'de yaşayan Arap azınlığın vazgeçilmez demokratik bir hakkı olarak görüyoruz ve yalnızca Arapça değil, ülke nüfusunun yaklaşık beşte birini oluşturan Kürt ulusu için Kürt dilinde eğitimin de böyle bir hak olduğunu belirtiyoruz.

Şimdi Atatürkçü aydınlar, ANAP'lı bakanın Arapça eğitim önerisini ele alırken, bu ikiyüzlü tutumu açığa çıkarmada, 1982 anayasasıyla Kürt halkının ve Arap azınlığın kendi dillerini konuşmalarının,bu dilde eğitim , yayın vb. yapmalarının yasaklandığını unutmamalıdırlar. Kaldı ki, zaten tepeden tırnağa Amerikancı, antidemokratik ,gerici eğitim sistemi, Arapça eğitimi ile,olsa olsa Amerika'nın Ortadoğu politikasına daha iyi uydurulmuş bir Amerikancı sistem olur. Ama şu da unutulmamalıdır ki, nasıl İngilizce ve Almanca dilini öğrenip sonuçta bunu Marksizm-Leninizm'i öğrenmede ve yaymada değerlendiren gençlerimiz varsa, Arapça öğrenenler arasından, devrimci Arap ulusal kurtuluş hareketinin kültürünü öğrenen yeni yeni aydınlar,Arap işçi hareketiyle ülkemiz proletaryası arasındaki bağların daha da pekişmesine hizmet edecek gençler de yetişir. Tüm ulusların yarattığı kültürlerin olumlu, ileri her unsurunun ulusal kültürümüze aktarılmasından halkımız yalnızca yarar görür.

Başka ulusları ezen bir ulus özgür olamaz. Ülkesinde Kürt ulusunun ve Arap ulusal azınlığının ezilmesine sessiz kalanlar, Arap halkının bağımsızlığından da yana olamazlar.

Şimdi görev, ANAP'lı, dönek MSP'li bakanın Amerikancı, İMF'ci içyüzünü açığa vurmaktır.

TKP'nin Sesi'ne kulak ver!
Dinle, dinlet!

Hergün **saat 5'de 25 m,** 11820kHz; saat **7,9,11,13,17, 19'da 31m,** 9585 kHz; **saat 21,23,01'de 49m,**6200kHz; Pazar günleri bunlara ek olarak **saat 15'de 31 m,** 9585 kHz.

Kuyruğu dik tutmaya çalışıyorlar

"Yurttaşlardan gelen mektuplarda, hayat pahalılığının önlenmesinden çok, af talepleri yer alıyor. Ne olursa olsun sınırlı bir affın üzerinde durulacaktır". Meclis Başkanı Necmettin Karaduman 18 Temmuz 1984 günü Tercüman gazetesine yaptığı açıklamada böyle diyordu. Karaduman'ın sözlerinde ister istemez dile gelen gerçek nedir? Genel af istemi halka malolmuştur. Halkımız zindanlardaki yurtseverlerin özgürlüğünü istemektedir. Bu, halkımızın,işkenceyi, zindanı, ölümü göze alan devrimcinin savaşına sahip çıkmasıdır. Aynı zamanda, faşist rejimin parlamentosunun halkın af talepleri karşısında sıkıştığının göstergesidir. Ve "genel af" talebinin yerine "sınırlı" bir af talebinin geçirilmesiyle, halkın şaşırtılmak,oyalanmak istendiğinin işaretidir.

Rejimle uzlaşmış kimi tutukluların emirle yaptıklarını "politik tutuklular askeri cezaevlerinde tiyatro oynuyor, kültür faaliyeti yapıyor" yollu haberlerle öne çıkaran,mutlu cezaevi ziyaretleri tablolarıyla cezaevi koşullarını günlük-güllistanlık göstermeye çabalayan boyalı basın da,rejimin ayıbını örtmeye, aklınca halkın yüreğine su serpmeye çalışıyor.Ama bunlar boşunadır, çünkü bugün af istemi, politik tutuklular olduğu için vardır ve onlar zindanda kaldığı sürece, bu istem canlı kalacaktır.

Ama unutulmamalıdır ki, halkın tepkisi karşısında gerileyen faşist rejimin temsilcileri,politik tutukluları zindanlarda yoketmek için her canavarlığı göze almışlardır. Yalnız işkencelerle, en vahşi yöntemlerle cezaevlerindeki ilericileri öldürmekle kalmıyorlar,cezaevlerindeki bu insanlık dışı koşulların değişmesi için açlık grevine giden politik tutukluların ölmesi üzerine,bir meydan muharebesi kazanmış ordu komutanları gibi rezilce kahramanlık taslıyorlar. İstanbul'daki açlık grevinde 4 yurtseverin ölmesi üzerine, Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Mesut Yılmaz, "ölüm orucuna yatsalar da,ölseler de politik tutukluların hiçbir istemleri yerine getirilmeyecektir" diye konuştu.Bu meydan okuma, zindanlarda direnen yurtseverlere, onların ailelerine,halkımıza ve uluslararası dayanışma hareketine meydan okumadır. Yurtseverlerin ölümü göze alarak direnmeleri,anaların evlatlarının kanlı çamaşırlarıyla Meclisin kapısına, Çankaya'ya dayanması,halkın tepkileri ve dünyanın dört bir köşesinden yükselen protesto sesleri karşısında gerileyen Evren-Özal yönetimi,bu canavarca meydan okumalarla kuyruklarını dik tutmaya çalışıyor,halka gözdağı veriyorlar.

Onlar,bir yandan da faşist rejimle tüm demokrasi güçleri arasındaki bu uzlaşmaz çelişkiyi,yalnızca kendileri ile cezaevlerinde direnen politik tutuklular arasındaki bir sorun gibi göstermeye çalışıyorlar. Bununla adaletsizliğe,haksızlığa, yasadışı ,faşist uygulamalara karşı direnen tutuklularla,demokrasi için,insan hakları ve düşünce özgürlüğü için savaşım veren aydınlarımızın hareketinin birleşmesini önlemeye,halkın zindandaki evlatlarına sahip çıkmadan geri durmasını sağlamaya çalışıyorlar. Ekmek ve özgürlük kavgasını ayrı ayrı kanallarda bölük-pörçük tutmaya çalışıyorlar. Bu oyun bozulmalıdır.

Şimdi demokrasiyi "sözde" değil, gerçekten savunan herkes,her kurum,basında köşe yazarları daha bir duyarlı,daha bir sorumlu tutumla düşünmelidir. Cezaevlerinde politik tutuklular katledilirken ben ne yaptım? 1250 aydın işkenceye karşı çıkan,genel affı savunan demokrasi bildirgesinden ötürü sorguya çekilirken ben ne yaptım? Ve insanlarımız, af taleplerini dile getiren mektupları cunta parlamentosuna yollarken ben ne yaptım? Bu sorulara verilecek her dürüst yanıt,bu yanıtın gerektirdiği her yürekli tutum, elleri-ayakları zincirli insanları barbarca ölüme yollayacak kadar acizleşmiş ve iğrençleşmiş bu kara rejime indirilmiş bir darbe olacaktır.

EKONOMİK BUNALIM DERİNLEŞİYOR

Faşist rejim altında ekonomi düzelmez

• Zeki TİRELİ

Bu yılın başında, tüm boyalı basın, "Özal ile ekonomik köşeyi döneceğiz!" diye halkı kandırmaya çalışırken, Haydar Kutlu yoldaş, TKP MK I. Plenumu'nda okuduğu raporda "ekonomik bunalım derinleşecektir" dedi. Şimdi, hükümet kaynakları ne denli gizlemeye çabalarsa çabalasın, ilk altı ayın sonuçları ortadadır: Enflasyon % 50'nin üzerinde bir hızla artmaktadır. İşsizlik de artmaya devam ediyor. Dış ticaret açığı da öyle! İşçi dövizleri girişlerinde azalma vardır. Yatırımlarda herhangi bir artış görülmemektedir. Kredi faizleri yükselmektedir, 1984 bütçe açığının daha şimdiden 1 trilyon olması beklenmektedir. Öyle ki, Özal'ın ekonomik programının başarı şansı üzerine, büyük sermayenin sözcülerinden Amerikancı N. Ilıcak bile şimdi "her geçen gün ümidini kaybedenlerin sayısı biraz daha artıyor" diye yazmaktadır.

Ne ki, yoksullar daha yoksullaşırken, zenginler daha da zenginleşmektedir. Bir yandan İMF'nin sözcülüğünü yaptığı uluslararası emperyalist finans merkezleri, Türkiye'den takır takır yüksek faizli borçları tahsil etmekte, biryandan da ENKA, Çukurova gibi holdingler hızla ekonomik güçlerini büyütmektedirler. İki ayrı milyarlık kaçakçılık davasında sanık olan, üç yıl İsviçre'de "kaçak" olarak yaşadıktan sonra Özal'ın başbakan olmasıyla elini-kolunu sallayarak geri gelen M.E.Karamehmet'in sahibi bulunduğu Çukurova Holding, son olarak İktisat Bankasını da yuttu. Böylece, Yapı ve Kredi Bankası,Pamukbank ve Uluslararası ile birlikte dört banka sahibi haline geldi. Halka "Enflasyonu düşürmek için gerekirse 10-12 yıl kemer sıkılır" diyen ENKA Holdingin sahibi Şarık Tara ise, Özal hükümetinin kendisine sağladığı dev olanakları kullanmak için birgün bile vakit kaybetmemektedir.

Yerli ve yabancı tekellerin yararına hızla yeni adımlar atılmaktadır: "Danışma Kurulları" adı altında kurulan ve en büyük holdinglerin sahipleri ve yöneticilerinden oluşan kurullara, alınacak ekonomik kararlarda büyük söz hakkı tanınmakta, KİT yöneticileri arasında köklü değişiklikler yapılarak, en önemli KİT'lerin başına çok uluslu tekeller ve yerli holdinglerle bağlı unsurlar getirilmekte, ITT gibi Amerikan tekellerinin, Amerikan bankalarının önü iyice açılmaktadır. ABD'ye yeni yeni silah siparişleri verilmektedir.

Boyalı basın, "Özal politikası hakkında kesin bir karar vermek için sonbaharı beklemek gerekir" diyerek halkı oyalamaya çalışırken, Amerikan tekelleri ve bunların yerli ortakları ekonominin tüm kilit noktalarını tamamen ele geçirme operasyonunu tamamlamaya çalışmaktadırlar. Özal'ın görevi, işte bu işi bitirmektir. Bu işin bitmesi demek, halkın işinin iyice bitik duruma gelmesi, ekonominin ulusal temellerinin iyice yıkılması demektir.

Bu anayasa altında, İMF ile bu anlaşmalar yapılmışken, şu ya da bu tür bir hükümetin kimi olumlu adımlarla durumda bir değişiklik sağlamasını umanların, bu tür umutlarını büsbütün ortadan kaldıracak nesnel gelişmeler sözkonusudur.

Gelişmeler Atılım'ın daha Temmuz 1982'de vurguladığı şu gerçeği apaçık doğruluyor: "Cunta yıkılmadan, İMF, NATO boyunduruğu kırılmadan ekonomide hiçbir şey düzelmez."

KÖYLÜYÜ SAVUNDULAR...

Başı 8. sayfada

vaya rağmen Özal hükümetinin çıkardığı "Yabancıların Türkiye'de Mülk Edinmesi Yasası"na karşı çıkarak, "eğer Türkiye'de yabancılara satılacak kadar toprak alanımız varsa, bunu sayıları yüzbinleri bulan topraksız köylüye toprak reformu yaparak dağıtalım" dediler.

Elbette ki, bu köylü örgütlerinin yöneticilerini mahkum ederken ya da yeni davalar açarken Evren-Özal yönetimi, onların şahsında tüm köylülüğe gözdağı vermek istiyor. Köy üreticilerinin düşük baş ve taban fiyatlara karşı tepkisini, protestosunu bu yolla bastırmak istiyor. Ancak köylüler de örgütlerine vuruldukça şimdi gerçeği daha iyi görüyor ve örgütlü protestolarının önlenmek istendiğini anlıyor. Evren-Özal yönetiminin bu oyununu, köylüler kendi örgütlerine sıkıca sahip çıkarak bozabilir.

KIDEM TAZMİNATINDAN.

Başı 1. sayfada

geri alınmasına yönelik sıradan bir saldırı değildir. Yüzbinlerce işçinin beş parasız işsiz kalmasına ve tüm işçilerin ücret düzeyinin geriletilmesine yönelik, çok derin olumsuz sosyal ve ekonomik sonuçları olacak büyük çaplı bir saldırıdır. O nedenle, ne pahasına olursa olsun önlenmesi gerekir.

Çok sayıda sendika yöneticisi bu tasarıya karşı çıkmıştır. SODEP yönetimi yeni yasanın iş güvencesini tamamen ortadan kaldıracağını belirtmiştir. 12 Eylül 1980'den bu yana bir dizi haklarının yanı sıra kıdem tazminatı haklarının da kuşa çevrilmesinin yıkıcı sonuçlarını yaşayan işçiler, bu kez çok daha büyük bir tehlikeyle karşı karşıya olduklarını görüyorlar. Bu tehlike önlenebilir.

Türk-İş yönetimi çok önceden böylesi bir girişimin gündeme geleceğini bilmesine karşın, beklemeyi yeğlemiş ve ancak şimdi "görüş belirlemek" kararını vermiş, zamanını bu amaçla toplantılar düzenlemekle geçirmektedir. "Görüş"lerini hükümete bildirmekten öte bir şey yapmayacaktır. Oysa Evren-Özal ikilisi, İMF'nin ve işbirlikçi holdinglerin görüşünden başka kimsenin görüşünü dikkate almamaya kesin kararlıdır. Onlar ancak, işçi sınıfının birleşik gücünün sıkılmış yumruğunu karşılarında gördüklerinde geri adım atarlar.

Eğer tüm fabrikalardan, tüm sendikalardan "kıdem tazminatından elinizi çekin! Fon değil, iş güvencesi istiyoruz!" sesleri yükselmezse, "atı alan Üsküdarı geçecektir".

SIRADAN FAŞİZM

Başı 1. sayfada

meden, halk eyleme geçmeden, yürürlüğe sokulacak yeni formüller, yeni oyalama taktikleri arayanlar artmaktadır. Ama bizzat bu arayış bile, kendi başına politik bunalımı derinleştirici bir faktördür. Bunalım daha da derinleşecektir.

Bu koşullarda, faşist diktatörlük ve yandaşları çareyi terörizm silahına daha sıkı sarılmakta arıyorlar. Terörizm silahı; pratikte, halka ve demokrasi güçlerine karşı çok yanlı (ekonomik, politik ve fiili) terör uygulamak, kendi yaptıkları yasaları bile çiğnemek, en kaba zorbalık, ; sözde ise, terörizme karşı savaşım verildiğini öne sürmek, 12 Eylül öncesi bilinçli olarak kışkırtılan, uzun süre gözyumulan terörizmin halkta yarattığı korku ve nefreti alabildiğine sömürmek demektir. Reagan yönetimi bu iki yüzlü yöntemi uluslararası planda uyguluyor, faşist diktatörlük ise Türkiye'de.

Türkeş dışındaki MHP'li teröristlerin salıverilmesi ve çoğunun devlet organlarına getirilmesi ile faşist diktatörlük, halka karşı yeni bir terör dalgasına hazırlanmaktadır. Evren'in çeşitli konuşmalarında yaptığı "teröre karşı savaşımda bize yardımcı olun" çağrıları, kendilerini ilericilere karşı savaşımda devlete yardımcı olmakla görevli sayan faşist MHP'liler için biçilmiş bir kaftandır.

Şimdi, militarist generallerin 12 Eylül sonrasında halkı terörizmden kurtardıkları, her şeyi terörizmi önlemek için yaptıkları yalanlarını açığa çıkarmaya çok daha büyük önem vermek gerekiyor. Eğer demokrasi güçleri bu görevi yerine getiremezlerse, diktatörlüğün halkı şaşırtıp, hareketsiz bırakmasının önüne geçmek olanaklı olmayacaktır.

Şimdi, tüm sol güçlerin terörizme karşı ve, terör eylemlerinin sol ile bağlı gibi gösterilmesine karşı çok daha kesin ve ilkesel bir tutum alması zorunludur.

Şimdi, tüm muhalefet güçlerinin, işçilerin, köylülerin, gençlerin haklı sorunları için girişecekleri yığınsal eylemleri, bunların faşizme göre yasal olup olmadığına bakmaksızın, savunmaları, desteklemeleri çok daha zorunludur.

Şimdi demokrasi güçlerinin her yasal olanağı çok daha büyük bir cesaretle kullanarak MHP'li kadroların tırmanışını ve bunlara kol-kanat geren Evren'lerin, Özal'ların suç ortaklığını açığa vurması, protesto etmesi çok daha önemlidir.

Rejimin bunalımı derinleşmektedir. Bu, onun, halka ve demokrasi güçlerine karşı terörizm silahına daha sıkı sarılmasını koşullandırıyor, Bu, yeni, büyük tehlikeler demektir, ama güç değil, zayıflık göstergesidir. Eğer tüm ulusal, demokratik güçler kendi aralarında birleşmeyi başarabilirlerse, bu rejimin iskambilden bir şato gibi devrileceğini söylemek hiç de abartma değildir. Taşları birbirine, daha çok dolar, daha çok zorbalık hırsıyla ağzı sulananların tükürükleriyle yapıştırılmış bir rejim, başını işçi sınıfının çekeceği, halkın birleşik gücü karşısında yenilgiye mahkumdur.

YENİ BİR TEHLİKE

Başı 3. sayfada

yönelik görüşmeler başlatmayı önerdi. ABD olumsuz tutum aldı. Sovyet hükümeti daha sonra 23 Temmuz günü ABD'ye yeni bir öneride bulundu ve iki devletin birlikte, uzayın silahlandırılmasını önlemek amacıyla görüşmelerin başlatılmasından yana olduklarını açık ve kesin bir biçimde duyuracak ortak bir açıklama yayınlanmasını önerdi. Dünya barışından, Sovyet tehditinden bol bol sözeden Reagan yönetimi ise, iş barış için somut adım atmaya geldiğinde her seferinde yan çiziyor.

Ülkemizle her zaman barış ve dostluk içinde yaşamadan yana olan ve bunu dün ve bugün her zaman somut örneklerle kanıtlanmış olan Sovyetler Birliği'nin, nükleer savaş manyaklarının elinin kolunun bağlanması için yaptıklarını halkımızdan gizleyenler ise, Reagan'ın "uzay savaşına" ülkemizi araç etmeye hazırlanıyorlar. Bu ciddi, küçümsenmeyecek bir tehlikedir ve ancak en geniş güçlerin bu Amerikan planlarına karşı çıkmasıyla önlenebilir. "Uzay savaşının kaderi" gerçekten bizim elimizdedir, ülkemiz ve dünya barış güçlerinin elindedir.

GERÇEKLERİ DİLE ...

Başı 1. sayfada

liğinden gelme, bağımsız niteliğini vurgulamaya gereksiz bir önem verenler, şimdi bu gelişmelerden önemli dersler çıkarabilirler. Eğer demokrasi yanlısı tüm güçler gelecekte ortak görüşler çevresinde güçlerini daha iyi birleştirebilirlerse, Evren'in tehditlerini de antikomünist odakların provokasyonlarını da boşa çıkarmak olanaklı olabilir. Saldırılar geri püskürtülebilir. Böylesi girişimler, her zaman en geniş çevrelerin, emekçilerden aydınlara kadar tüm halkın, onun çıkarları için savaşan tüm politik güçlerin desteğini bulacaktır. Çünkü dile gelen istemler, ayrımsız tüm halkın, tüm yurtseverlerin istemidir, demokrasi istemidir. Gerçekleri dile getirenler, bunlar kim olursa olsun, desteklenecekleridir.

SENDİKALAŞMAMIZDAN...

Başı 8. sayfada

korkuyorlar. Bu korku öylesine açık ki, 20 bin lirayla çalışan sendikalı işçiye 5 bin lira zam yapmaktansa, işten çıkmasını sağlayıp yerine 40 bin lira ücretle,ama sendikasız işçiyi almayı yeğliyorlar. Korkuları boşuna değil. Korksunlar. Bu öyle bir sel ki, günden güne büyüyüp güçlenecek, beslenecek ve gün gelecek önünde hiçbir engel tanımayacak.

ATILIM'I...

Başı 2. sayfada

da olumsuz bir şekilde bu fikirden bahsediyorsa Atılım'ı atmayıp okuduğu sonucuna varıyoruz.

Atılım'ı okuduğunu anlarsak, onun ilgisini yükseltmek için soru soruyoruz. Günlük konuşmalar içinde, Atılım'dan öğrendiği ile yanıt verebileceği konulardaki soruları yöneltiyoruz. Bu yolla işçi arkadaşın Atılım'ı ne derece anladığını, propagandamızın etkisini de ölçmeye çalışıyoruz.

Atılım'ı alanların hepsi aynı tepkiyi göstermiyor. Rahatsız olan, korkan, hatta sövenler de oluyor. Bu durumda yayın iletmeyi aksatmadan işçi arkadaşın kişiliğini gözden geçiriyoruz. Tepkisini açıkça ortalıkta söylüyorsa konuyu deşiyoruz. Antikomünist bir tutumda mıdır? Atılım'ın konularını hiç mi anlamıyor? Dili mi ağır geliyor? Bu sorulara cevap çok önemli. Okumasa böyle sert karşı çıkmaz. Böyle durumlarda da işçi arkadaşı ikna etmenin, Atılım'ı okumanın gerekli olduğunu ve içinde yazanların kötü şeyler olmadığını anlatmanın mümkün olabileceği düşüncesindeyiz. Karşımızdaki sınıf düşmanı ya da bir fanatik değilse onu ikna etmemiz mümkündür. Sabırlı olmamız gerekiyor. İkna edemiyorsak, önce kendi eksiğimize bakmalıyız. Bu gibi durumları Atılım'a da bildireceğiz.

Belirlediğimiz işçi arkadaşlara Atılım'ı, Atılım'da yazılan partimizin politikasını tanıtmak bile bizim için büyük kazançtır. Bu arkadaşlar arasından sempatizanlar ve özverili savaşçılar yetişeceğine de inanıyoruz. Atılım şimdi onların evine giriyor. Kendileriyle olduğu gibi aileleriyle de tanışıyor. Bizim bilincimizi aydınlatan Atılım, bu işçilerin bilincini de aydınlatacaktır.

Sendikalaşmamızdan korkuyorlar

●F. E.– İSTANBUL

Ülkede sözü çok edilen,birçok alana el atmış bir tekel grubuna ait bir işyerinde çalışıyorum. 120 işçinin çalıştığı işyerimizde, dört ay önce birkaç öncü işçinin girişimiyle patrona isteklerimizi ilettik. İsteklerimiz şunlardı: İşyerinde yemek çıkarılması, 10,5 saat tutan çalışma saatinin kısaltılması, zorunlu mesailerin kaldırılması, ücretlere zam yapılması, keyfi işten çıkarmalara son verilmesi,yılda iki maaş ikramiye ödenmesi. Yarımızdan fazlası, 20-25 bin lira ile ev geçindirmek zorunda kaldığımızdan, özellikle ücret zammı ve yemek verilmesi konusunda ısrarlıydık. Patron isteklerimizi kabul etmeye yanaşmadı. Bunun üzerine işkolumuzdaki Türk-İş'e bağlı sendikaya başvurduk. Kısa zamanda 67'miz sendika üyesiydik. Patronlar bunu haber alınca fena halde bozuldular. Önce işçiler üzerinde etkinliği olan ustaları tek tek çağırıp,sendikadan ayrılmaları için 70-80, hatta 100 bin gibi paralar önerdiler. Çözülmeyi sağlamak için biryandan sendikaya üye olmamış arkadaşlarımıza yüzde 20-25 zam yaptılar. Sendikalı işçiler üzerinde baskıları artırdılar. Sudan bahanelerle ihtarlar yağdırmaya başladılar. Sendikalaşmaya öncülük eden arkadaşlarımıza, tazminatlarının üzerine bir de açıktan para teklif edip işyerinden ayrılmalarını önerdiler. Bu arada açıkçası,sendika da işi çok yavaştan alıyordu.

Patron yasalardaki boşluklardan yararlanmak amacıyla mahkemeye itirazda bulundu. Şimdi iş mahkemede.

İşyerinde durum son derece gergin. Arkadaşlarımız, gittikçe daha fazla ,üst mahkemeden olumlu bir sonucun çıkmayacağının, ülkemizde yasaların ve adalet çarkının kimden yana olduğunun bilincine varıyorlar. Türk-İş başlarını da tanıyorlar. Ama yine de kararlıyız. Arkadaşların ağzından "gel de DİSK'i arama" sözleri dökülür oldu. Sonuç olumsuz olursa,yeni baştan başlayacağız. "Belki" dedi bir arkadaşımız, "ilk başta bu kadar çok insanı toparlayamayız. Ama yılmayalım. Patronlar kaç kez boyun eğmemizi istediler, eğmedik. Onların aldatıcı tekliflerini kabul etseydik, bir ay belki iki,üç ay, kazançlı çıkardık. Ama sonuçta kaybedecek olan yine biz olacaktık. Bizi kurtaracak olan örgütlenmektir. Birlik içinde olmaktır."

Bu deneyimimizden ortaya çıkan sonuç son derece açık. İşverenler Türk-İş'de bile olsun, işçilerin örgütlenmelerinden, sendikalaşmalarından

Arkası 7. sayfada

Mektup

Öncelikle somut şeylerden sözet bana
Ne yiyip ne içtiğinden
Kaçta uyandığından sabahları
Kaç saat "spor" yapıp
Kaç saat kitap okuduğundan
Nasıl yıkayıp çamaşırlarını
Nerede kuruttuğundan
Son kez aldığımda haberini
Tecride göndermişlerdi seni
Güçlüsün dayanırsın bilirim
İnancınızı direncinizi çoğaltır tecrit günleri
Ve yine aldığım haberlere göre
Atılım ulaşmayı başarmış sizlere
Bu yalnızca bir coşku bir sevinç değil
Dağ dağ kıvanç yüreklerimizde
Bir ses bu
Uzun yolları, çürümüş duvarları
Baskıyı zorbalığı yasağı aşıp
İnadına
Ulaşan size
...
Öncelikle somut şeylerden sözet bana
"Yıkım"lardan, falakalardan
-pabuç giyemiyormuşsun babanla son görüşte-
Zorbalardan
-onların isimlerini tek tek belle-
...
Beni sorarsan
Seni özledim gelemiyorum.
Nedenini biliyorsun işte
Paraca sıkıntım yok
Geçinip gidiyorum
Yüreğine gölge düşürme
Kavga sürüyor
İçerde-dışarda
Sizsiz
Ama sizinle birlikte

Emine Fırat-İstanbul

Köylüyü savundular diye

●R.K.-ESKİŞEHİR

Köy-Koop yöneticileri ikinci kez zorla,tepeden kararla mahkum edildiler. Askeri Yargıtay'ın,Köy-Koop yöneticilerinin mahkumiyet kararını delil yetersizliğinden bozmasına rağmen Ankara Sıkıyönetim Mahkemesi kararda direndi. Böylece 2 milyon köy emekçisinin örgütü Köy-Koop'un yöneticileri 8 yıla varan ağır hapis cezalarıyla zindandalar. Öte yandan,köylünün ürününe düşük taban ve baş fiyat veren hükümeti eleştirdikleri gerekçesiyle Türkiye Ziraat Odaları Birliği Başkanı Osman Özbek'e,Türk Ziraatçılar Derneği Başkanı İbrahim Yetkin'e ve Türkiye Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı Sami Doğan'a dava açıldı. Politika yapmışlar,böylece Dernekler Yasası'na aykırı davranmışlar. Özcesi köylüden yana ses vermişler. İşte köylülükle bağlı bu örgütlerin suçu bu. Ama onlar,açılan da-

Arkası 6. sayfada

VEDAT DEMİRCİOĞLU YAŞIYOR

İstanbul limanına demir atan Amerikan 6.Filosuna karşı yüksek öğrenim gençliğinin protestosunu önlemek amacıyla, 17 Temmuz 1968 günü 500'ü aşkın polis İTÜ öğrenci yurduna saldırdı. Birçok yurtsever öğrencinin yaralandığı saldırıda polis Vedat Demircioğlu'nu coplayarak yurdun birinci katından aşağıya attı. Coplayarak yerde 300 metre sürükledi. Yurtsever gençliğin saygı ve sevgisini kazanmış, halkının çıkarlarını kendine bayrak edinmiş bu genç savaşçı, 24 Temmuz 1968 günü yaşamını yitirdi. Ulusal bağımsızlık ve demokrasi savaşımının bu genç şehidinin anısını ilerici gençlik sonraki yıllarda her savaşımında canlı tuttu. Demircioğlu bugün de Türkiye gençliğinin faşizme ve ABD emperyalizmine karşı savaşımında yaşıyor, yaşıyacaktır.

Tam paralı eğitime doğru

●M. ÜNLÜ – İSTANBUL

1 Ağustos 1984'te tamamen kapatılması gereken özel dersanelerin Özal hükümetinin çıkardığı kararname ile faaliyetlerini sürdürmelerine izin verildi. Eski yasa da böylece iptal edilmiş oldu. Ayrıca bu yeni yasa, kurulacak özel dersaneleri bir süre vergiden muaf tutacak,Milli Eğitimde çalışan öğretim elemanları da bu görevlerini sürdürürken belli koşullar içinde özel dersanelerde görev alabilecekler.

TRT'nin 12 Temmuz günü bu konuda yayınladığı bir programda,programa katılan tüm öğretim ve öğrencilerin özel dersanelerin sakıncalarına değinmelerine karşın,hükümet adına bu yasayı savunmakla görevlendirilmiş bir yetkilinin yanıtı ise şöyleydi: "Özel dersaneler olmaksızın eğitim düşünülemez. Devlet eğitim harcamalarına en fazla ödeneği ayırmaktadır. Halkın devlete yardımcı olması zorunludur. ABD'de bile eğitim paralıdır."

İşte sadece bu sözler bile bu yasanın kimin yararına olduğunu açıkça göstermektedir.

Halka parasız eğitim olanaklarını sağlamak devletin görevleri arasında olmasına karşın şimdi eğitim giderleri de halkın sırtına yüklenmek istenmektedir. Güdülen amaç sadece eğitim yükünü , zaten tüm vergi yükünü taşıyan halkın sırtına yüklemek değil, aynı zamanda eğitim olanaklarından geniş halk yığınlarının yararlanmasını da önlemektir. İşbirlikçi oligarşinin ana amacı uzun vadede tam paralı eğitime geçmektir. Özel dersanelerin teşviki bu yolda atılan bir adımdır. Özel dersaneler yasası, ilerici gençlerin, demokrasi güçlerinin yıllardır vurgulamakta olduğu,bu sömürüye dayalı düzenin verdiği eğitimin yetersiz ve çarpık olduğu gerçeğinin Özal hükümetince açıkça itiraf edilmesidir.

Sorun yalnız özel dersaneler kapatılsın,ya da açılsın istemiyle çözülemeyecek derecede köklüdür. Eğitimde köklü çözümlere gidilmesi ancak,bu uğurdaki savaşımı,faşist diktatörlüğe karşı savaşımla birleştirirsek olanaklı hale gelecektir. Bu yolda Evren-Özal çetesinin ABD'nin izinde yürüttükleri silahlanma politikasına, eğitimden,sağlıktan,devlet yatırımlarından kısılan ödeneklerin milyonlarca dolar tutan savaş uçaklarına ayrılmasına karşı çıkmak,parasız, demokratik ve hakça bir eğitim için savaşımın bir parçasıdır.